

Sygn. I C 1097/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Lidia Kopczyńska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Elżbieta Marciniak

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2017 r. w Ciechanowie

na rozprawie

sprawy z powództwa B. M.. (...) z siedzibą (...)

przeciwko (...) w C. (...)

o zapłatę

orzeka

I. zasądza od pozwanego (...) w C. (...) na rzecz powoda B. M.. (...) z siedzibą (...) kwotę 13 287,77zł (trzynaście tysięcy dwieście osiemdziesiąt siedem złotych siedemdziesiąt siedem groszy) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 06.06.2017 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) w C. (...) na rzecz powoda B. M.. (...) z siedzibą (...) kwotę 4282 zł (cztery tysiące dwieście osiemdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 1097/17

UZASADNIENIE

Powód B. M.. (...) z siedzibą (...) reprezentowany przez radcę prawnego S. P., w pozwie złożonym w dniu 6 czerwca 2017 r. wnosił o orzeczenie nakazem zapłaty obowiązku zapłaty na jego rzecz od pozwanego (...) w C. kwoty 13287,77 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Ponadto powód wnosił o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej, zawarł z pozwanym w dniu 25 maja 2015 r. umowę dostawy nr (...) oraz w dniu 11 sierpnia 2015 r. umowę dostawy nr (...), której przedmiotem były materiały opisane w załącznikach do umów. Wyroby medyczne, a także ich poszczególne ceny zostały szczegółowo opisane w formularzu asortymentowo-cenowym stanowiącym załącznik do umowy. Umowa była realizowana na podstawie cząstkowych zamówień składanych przez pozwanego.

Z tytułu dostawy powódka obciążyła pozwanego fakturami VAT z terminem płatności 30 dni od daty wystawienia poszczególnych faktur:

- faktura VAT nr (...) z dnia 1 marca 2016 r. na kwotę 918 zł,

- faktura VAT nr (...) z dnia 22 stycznia 2016 r. na kwotę 549,50 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 12 lutego 2016 r. na kwotę 549,50 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 1 marca 2016 r. na kwotę 824,26 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 7 marca 2016 r. na kwotę 207,36 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 15 marca 2016 r. na kwotę 721,44 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 25 marca 2016 r. na kwotę 824,26 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 12 kwietnia 2016 r. na kwotę 549,50 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 20 kwietnia 2016 r. na kwotę 721,44 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 6 maja 2016 r. na kwotę 824,26 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 9 maja 2016 r. na kwotę 824,26 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 17 maja 2016 r. na kwotę 721,44 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 7 czerwca 2016 r. na kwotę 549,50 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 17 czerwca 2016 r. na kwotę 824,26 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 1 lipca 2016 r. na kwotę 360,72 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 11 lipca 2016 r. na kwotę 172,80 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 13 lipca 2016 r. na kwotę 549,50 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 1 sierpnia 2016 r. na kwotę 721,44 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 1 sierpnia 2016 r. na kwotę 172,80 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 8 sierpnia 2016 r. na kwotę 824,26 zł.

Powód wykonał zobowiązanie polegające na wytworzeniu oraz dostarczeniu pozwanemu w/w rzeczy. Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności i dlatego powód wystąpił z niniejszym pozwem.

Na dochodzoną pozwem kwotę składają się należność główna w wysokości 12410,50 zł oraz odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości 877,27 zł, z których powód skapitalizował licząc od dnia następnego po upływie terminu płatności danej faktury do dnia przed wytoczeniem powództwa tj. 5 czerwca 2017 r.

W dniu 27 czerwca 2017 r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Ciechanowie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym roszczenie powoda zostało uwzględnione w całości (nakaz k. 85 akt).

W dniu 17 lipca 2017 r. pozwany (...) w C. złożył sprzeciw od nakazu zapłaty.

Pozwany przyznał, że zawarł z powodem umowę o dostarczenie produktów medycznych. Nie kwestionował również wysokości dochodzonego pozwem roszczenia. Uznając roszczenie co do zasady, pozwany wnosił o zawarcie ugody przed sądem i nie obciążanie go kosztami postępowania (sprzeciw k. 87-89 akt).

Do zawarcia ugody nie doszło, gdyż na termin rozprawy nie stawiły się strony (protokół k. 95 akt).

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł z pozwanym (...) Szpitalem Wojewódzkim w (...) umowy - w dniu 25 maja 2015 r. umowę dostawy nr (...) oraz w dniu 11 sierpnia 2015 r. umowę dostawy nr (...). Przedmiotem umów były materiały wymienione w załącznikach do umowy. Wyroby medyczne, a także ich poszczególne ceny zostały szczegółowo opisane w formularzu asortymentowo-cenowym stanowiącym załączniki do umów. Umowy były realizowane na podstawie częściowych zamówień składanych przez pozwanego. W § 4 ust 1 umów strony ustaliły, że zamawiający szpital zapłaci za dostarczony mu towar w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury VAT (dowód: odpis z KRS pozwanego k. 79-82 akt, dowód rejestracji powoda k. 10-19 akt, poświadczona kserokopia umów wraz z załącznikami k. 20-34 akt).

Powód dostarczył towar zgodnie z umowami. Z tychże tytułów powód obciążył pozwanego fakturami VAT z terminem płatności 30 dni od daty wystawienia poszczególnych faktur:

- - faktura VAT nr (...) z dnia 1 marca 2016 r. na kwotę 918 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 22 stycznia 2016 r. na kwotę 549,50 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 12 lutego 2016 r. na kwotę 549,50 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 1 marca 2016 r. na kwotę 824,26 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 7 marca 2016 r. na kwotę 207,36 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 15 marca 2016 r. na kwotę 721,44 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 25 marca 2016 r. na kwotę 824,26 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 12 kwietnia 2016 r. na kwotę 549,50 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 20 kwietnia 2016 r. na kwotę 721,44 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 6 maja 2016 r. na kwotę 824,26 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 9 maja 2016 r. na kwotę 824,26 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 17 maja 2016 r. na kwotę 721,44 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 7 czerwca 2016 r. na kwotę 549,50 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 17 czerwca 2016 r. na kwotę 824,26 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 1 lipca 2016 r. na kwotę 360,72 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 11 lipca 2016 r. na kwotę 172,80 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 13 lipca 2016 r. na kwotę 549,50 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 1 sierpnia 2016 r. na kwotę 721,44 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 1 sierpnia 2016 r. na kwotę 172,80 zł,
- faktura VAT nr (...) z dnia 8 sierpnia 2016 r. na kwotę 824,26 zł,-

(dowód: poświadczona kserokopia faktur VAT k. 36-72 akt).

Pozwany nie zgłaszał zastrzeżeń co do jakości oraz formy i sposobu zapłaty. Wzywany do dobrowolnej zapłaty, nie negując zasadności roszczeń, dotychczas nie zapłacił należności (bezsporne)

W związku z powyższym powód skapitalizował odsetki od tych należności według stanu na dzień 5 czerwca 2017 r. i naliczył z tego tytułu kwotę 877,27 zł.

(bezsporne)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy, a w szczególności: pozwu k. 2-6 akt, sprzeciwu od nakazu k. 87-89 akt, odpisu z KRS pozwanego k. 79-82 akt, dowodu rejestracji powoda k. 10-19 akt, poświadczonych kserokopii umów wraz z załącznikami k. 20-34 akt, poświadczonych kserokopii faktur VAT k. 35-72 akt, wyliczenia odsetek oraz monitu k. 73-78 akt, kserokopii bilansu k. 90-92 akt.

Sąd jako wiarygodne ocenił dokumenty, gdyż ich prawdziwość nie budzi wątpliwości i żadna ze stron w toku procesu ich nie kwestionowała.

Pozwany nie kwestionował wysokości należności dochodzonej pozwem oraz faktu, iż dotychczas kwota dochodzona pozwem nie została przez niego zapłacona. Pozwany wnosił tylko o nie obciążanie go kosztami postępowania ze względu na swoją trudną sytuację majątkową.

W tej sytuacji Sąd uwzględnił wszystkie dokumenty dołączone do pozwu i złożone przez strony. Przedłożone dokumenty rzeczywiście były sporządzone, a w ich treść nie ingerowano, nie były przerabiane. Sąd uznał, iż dołączone dokumenty stanowią uzupełnienie dowodów stanowiących załącznik do pozwu i dlatego mogą stanowić podstawę do wydania w sprawie rozstrzygnięcia.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, roszczenie powoda zasługuje w całości na uwzględnienie.

Strony postępowania łączyły umowy dostawy. Zgodnie z art. 605 k.c. przez umowę dostawy dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczania częściami albo periodycznie, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny.

W niniejszej sprawie wykonując umowę powód wytworzył rzeczy i dostarczył je pozwanemu (...) w C.. Przedmiotem umowy były – materiały medyczne. Z tytułu dostawy powód obciążył pozwanego fakturami VAT z terminem płatności 30 dni od daty wystawienia poszczególnych faktur. Pozwany nie zgłaszał żadnych zastrzeżeń do wystawionych faktur. (...) w C. nie spłacił należności w terminach wynikających z zaaprobowanych przez siebie faktur.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 605 k.c., należało zasądzić należność główną zgodnie z fakturami wystawionymi przez powoda.

Jak wynika z art. 476 zd. 1 k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności. Natomiast § 2 tego artykułu stanowi, że jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

W niniejszej sprawie termin zapłaty należności upływał w terminie 30 dni od daty wystawienia poszczególnych faktur. Skoro pozwany nie uiścił należności w terminie płatności, od dnia następnego należą się wierzycielowi odsetki ustawowe - zgodnie z art. 359 § 1 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c.

Żądanie zasądzenia kolejnych zaś odsetek od kwoty kapitału oraz odsetek ustawowych naliczonych od dnia wymagalności faktur do dnia 5 czerwca 2017 r. znajduje podstawę w art. 482 § 1 k.c., który to brzmi od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłuższej sumy.

Powód w sprawie niniejszej pozew wniósł w dniu 6 czerwca 2017 r. i od tego dnia żądał odsetek ustawowych.

Wobec powyższego, mając na uwadze treść art. 481 k.c. i art. 482 § 1 k.c., Sąd zasądził dochodzoną pozewm należność w wysokości 13287,77 zł, na którą to składają się: kwota 12410,50 zł należności głównej i kwota 877,27 zł skapitalizowanych odsetek, z dalszymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa tj. od 6 czerwca 2017 r. do dnia zapłaty, o czym Sąd orzekł **w pkt I wyroku.**

O kosztach procesu Sąd orzekł w **pkt II wyroku**, zgodnie z zasadą wyrażoną w trybie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. tym samym zasadne było obciążenie pozwanego kosztami w całości, na które to koszty składają się: opłata sądowa, którą uiszczył powód – 665,00 zł, koszty zastępstwa procesowego poniesione przez powoda w kwocie 3600,00 zł tj. - wynagrodzenie radcy prawnego reprezentującego powoda, których wysokość wynika z przepisów rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 12 października 2016 r. poz. 1667) oraz 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o nieobciążanie go kosztami procesu, w którym powołał się on na treść art. 102 KPC. Przepis ten stanowi, że w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumiennie i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanego doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów. Pozwany prowadził proces w sposób nielojalny. Usiłował go przewlekać poprzez zaproponowanie zawarcia ugody. Następnie nie podjął w kierunku jej zawarcia żadnych czynności. Pozwany, z uwagi na swoje postępowanie, nie zasługuje więc na potraktowanie go w uprzywilejowany sposób, a w rezultacie na zwolnienie go z obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.

Z tych względów Sąd orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)